

Хто з полів, хто з лісів, хто з роздолля,
Хто з трави, де роса промениста,
Хто від річки, а хто і від моря –
Ну а я починалась від міста.

Я не знаю – з якого століття
Проростали в мені, проростали
Кам'яним, фантастичним віттям
Площі, вулиці, сквери, квартали.

Будування... Закон і потреба.
Будування... І думка, і рух.
Я віками вбирала у себе
Правду тільки творящих рук.

Ми ростемо із містом врочисто,
Хто крізь кого – і досі не знаю.
Моє місто святкове і чисте,
І –
жодної
хати
скраю.